

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/204/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212217605
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4212217605.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10 proti odporkyni: W. N., D.V.. X.X.XXXX, N. Č. XXX, o zaplatenie sankčného úroku, sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á navrhovateľovi zaplatiť sankčný úrok vo výške 20% ročne zo sumy 38,42 Euro za čas od 14.10.2011 do 17.6.2013, do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu v sume 25,24 Euro do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku

odôvodnenie:

Dňa 3.9.2012 navrhovateľka súdu doručila návrh, ktorým sa domáhala, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť jej 38,42 Euro spolu so sankčným úrokom vo výške 20 % ročne zo sumy 38,42 Euro za čas od 14.10.2011 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že dňa 31.5.2005 uzatvorila s odporkyňou zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, v ktorej sa dohodli na vedení účtu za podmienok uvedených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Odporkyňa neuhradila navrhovateľke debetný zostatok na účte zriadenom podľa zmluvy, preto dňa 5.10.2011 navrhovateľka od zmluvy odstúpila. Výška aktuálneho debetného zostatku ku dňu 13.10.2011 je v sume 38,42 Euro. Žiadala, aby súd odporkyňu zaviazala zaplatiť jej nevysporiadaný vyše uvedený debetný zostatok a aby odporkyňu zaviazal zaplatiť jej aj sankčný úrok, ktorý bol dohodnutý v sadzobníku poplatkov vo výške 20 % ročne.

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 23.7.2013 č.k. 6C/204/2013-38 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 38,42 Eur a náhradu trov konania v sume 18,66 Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa voči odporkyni v časti o zaplatenie sankčného úroku vo výške 20% ročne z priznanej sumy od 14.10.2011 do zaplatenia zamietol.

Tento rozsudok bol vo zamietajúcej časti a vo výroku o náhradu trov konania zrušený uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 6.11.2014 č.k.8Co 372/2013-86 a vec bola vrátená v tejto časti na nové konanie a to pre absenciu dostatočných dôvodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v danej právnej veci a to v skutkovom a právnom posúdení, akého charakteru je zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31.05.2005 ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky pre príslušný produkt/službu, Všeobecné obchodné podmienky banky. Okrem toho z dôvodu, že konajúci súd dostatočne nevysporiadal v danej právnej veci s odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa ako veriteľa predmetnej zmluvy v zmysle

§ 48 ods.1, 2 OZ, v tom smere, že nekonkretizoval s odkazom na konkrétne jednotlivé ustanovenia predmetnej zmluvy vrátane jej neoddeliteľnej súčasti, či a ako v zmysle predmetnej zmluvy vrátane jej neoddeliteľnej súčasti došlo medzi účastníkmi zmluvy k dohode na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku.

Súd v novom konaní sa riadil týmto právnym názorom odvolacieho súdu a na pojednávaní dňa 13.3.2015 pripustil zmenu petitu návrhu, po ktorej zmene predmetom tohto rozhodnutia je uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie sankčného úroku vo výške 20% ročne zo sumy 38,42 Euro za čas od 14.10.2011 do zaplatenia a náhrada trov konania.

Súd vykonať dokazovanie vypočutím navrhovateľa nemohol, pretože sa na pojednávanie nedostavil, z dôvodu hospodárnosti konania žiadal vec prejednať v jeho neprítomnosti s poukazom na obsah listinných dôkazov nim predložených.

Odporkyňa ako účastníčka konania uviedla, že uplatnený nárok navrhovateľa uznáva a je ochotná zaplatiť navrhovateľovi sporný sankčný úrok za čas od 14.10.2011 do zaplatenia. Predložila súdu potvrdenie peňažného ústavu o tom, že dňa 17.6.2013 sumu 38,42 Euro zaplatila navrhovateľovi. Ohľadne trov konania uviedla, že tie nechce zaplatiť v takej sume, ako to žiada navrhovateľ, pretože tie trovy sú podľa nej neprimerané k samotnému predmetu celého sporu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31.5.2005, oznámenie veriteľky zo dňa 5.10.2011 o odstúpení od zmluvy, potvrdenia navrhovateľa zo dňa 17.6.2013 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 31.5.2005 odporkyňa uzatvorila s navrhovateľom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Listom zo dňa 5.10.2011 veriteľka oznámila odporkyni, že odstupuje od tejto zmluvy. Dňa 17.6.2013 odporkyňa na účet navrhovateľa zaplatila sumu 38,42 Euro. Vzhľadom na právoplatný výrok súdu o zaplatenie 38,42 Euro, ako aj na súdom povolenú zmenu petitu návrhu, predmetom tohto rozhodnutia je uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie sankčného úroku vo výške 20 % ročne zo sumy 38,42 Euro za čas od 14.10.2011 do zaplatenia.

Podľa ust. § 120 ods. 3 OSP ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Odporkyňa uplatnený nárok navrhovateľa uznala, nespochybnila ho a vyhlásila, že sporný sankčný úrok zaplatí do 2 týždňov odo dňa pojednávania. Takto prednesy účastníkov o výške dlhu, ako aj o jeho splatnosti boli zhodné. Toto zhodné tvrdenie účastníkov o výške a splatnosti dlhu odporkyne súd si osvojil ako skutkové zistenie založené na zhodnom tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 3 OSP) a pri rozhodovaní z neho vychádzal. Vzhľadom na tieto skutočnosti súdna kontrola dohodnutých zmluvných podmienok nemala opodstatnenie, keďže plne je v dispozičnej sfére účastníka konania uplatnený nárok druhej procesnej strany uznať. Odporkyňa súd zaviazal navrhovateľovi zaplatiť sankčný úrok tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Odporkyňa preukázala, že dňa 17.6.2013 zaplatila sumu 38,42 Euro to potom znamená, že navrhovateľovi prináleží sankčný úrok za čas od 14.10.2011 do 17.6.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd odporcovi uložil navrhovateľovi zaplatiť sporný sankčný úrok tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd doplňuje vyššie uvedené tým, že zmluvu zo dňa 31.5.2005 uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporkyňou treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, pretože pri uzatváraní tejto zmluvy odporkyňa konala ako spotrebiteľ a navrhovateľ ako dodávateľ. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že zmluva bola uzatváraná podľa. Obchodného zákonníka. Zákomom číslo 568/2007 Z.z., ktorým sa

mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona č. 323/1992 Zb. bolo novelizované ust. §-u 52 ods.1 OZ , a od účinnosti tohto zákona - 1.1.2008 podľa §-u 52 ods.1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V ustanovení §-u 879j zákona č.568/2007 je zakotvené, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.1.2008, preto treba predmetnú zmluvu považovať za zmluvu spotrebiteľskú aj napriek tomu, že zmluva odkazuje aj na ustanovenia Obchodného zákonníka. Okrem toho aj podľa ust. §-u 52 ods.2 tretia veta OZ v znení účinnom od 1.4.2014 sa na všetky právne vzťahy , ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 142 ods. 1 v súvislosti s ust. §-u 150 ods. 2 OSP nasledovne :

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Zo zásady úspechu alebo zásady zodpovednosti za výsledok, ktorá je obsiahnutá v § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorej má nárok na náhradu všetkých trov ten účastník, ktorý mal vo

veci plný úspech, zákon pripúšťa výnimku v zmysle § 150 ods. 2 OSP. Toto ustanovenie zakotvuje moderačné právo súdu, ktoré ho oprávňuje trovy konania v drobných sporoch, teda v sporoch, ktorých predmet konania nepresahuje 1000 eur, znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči pohľadávke. Zákon nedefinuje, čo sa má chápať pod pojmom neprimerané trovy voči pohľadávke, teda ponecháva na úvahe súdu, aby určil, či v konkrétnom prípade sú trovy voči pohľadávke primerané alebo nie.

Vzhľadom na vyše uvedené súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa § 150 ods. 2 OSP a priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a čiastočnú náhradu trov advokátskeho zastúpenia navrhovateľa vyčíslené podľa vyhl. 655/2004 Z.z, ktoré znížil o 90 %. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok v sume 16,50 Euro. Okrem toho mu vznikli trovy jeho zastúpením advokátom v tejto veci , ktoré si k náhrade uplatnil v sume 87,45 Euro a to podľa vyhl. 655/2004 Z.z. (za 3 úkony právnej služby po 16,60, RP 3 x 7,81 a DPH vo výške 20%) . Z trov advokátskeho zastúpenia navrhovateľa súd priznal k náhrade 10% teda sumu 8,74 Euro. Spolu teda odporkyňu súd zaviazal navrhovateľovi zaplatiť trovy konania v sume (16,50 + 8,74 =) 25,24 Euro. Takéto rozhodnutie súd o trovách konania považuje za zákonne a zároveň spravodlivé vzhľadom na výšku celého predmet sporu .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (exekučný poriadok) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.